

กฎหมายป้องกันการผูกขาด/แข่งขันทางการค้าใน ASEAN: สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซีย

ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ธนิตกุล*

สาธิตา วิมลคุณารักษ์**

บทคัดย่อ

กฎหมายป้องกันการผูกขาดหรือกฎหมายแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่สุดต่อระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเป็นอย่างมาก เพราะช่วยก่อให้เกิดการแข่งขันที่เสรี และเป็นธรรมและดำรงไว้ซึ่งกลไกตลาด นอกจากนี้กฎหมายแข่งขันทางการค้ายังใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพได้ บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอโครงสร้างและเนื้อหาของระบบกฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแข่งขันและระบบตลาดที่มีประสิทธิภาพโดยใช้บังคับกับ “ผู้ประกอบการ” ทั้งหมดที่มีการประกอบกิจการทางการค้าหรือมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะอยู่ในรูปบุคคลธรรมดา นิติบุคคลหรือแม้แต่รัฐวิสาหกิจและบริษัทที่เชื่อมโยงกับรัฐบาลก็ตาม ส่วนการกระทำละเมิดกฎหมายแข่งขันทางการค้าที่ได้กระทำภายนอกประเทศสิงคโปร์โดยผู้ประกอบการต่างชาติ หากผลของการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อการแข่งขันในสิงคโปร์ การกระทำนั้นก็จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

** อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สรุป

แข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์ด้วย โดยตัวบทบัญญัติของกฎหมายกล่าวถึงการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขตไว้โดยชัดแจ้ง การกระทำที่ต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์มีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานของพฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าที่เป็นสากล ยกเว้นพฤติกรรมการร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่ง องค์กรบังคับใช้กฎหมาย คือ Competition Commission of Singapore (CCS) มีอำนาจหน้าที่และเครื่องมือที่เหมาะสมต่อการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การมีมาตรการลดหย่อนผ่อนโทษซึ่งช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกันจำกัดการแข่งขัน (Cartel) ทั้งที่เกิดภายในสิงคโปร์และในต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ส่วนกฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซียมีวัตถุประสงค์ของกฎหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจโดยส่งเสริมและปกป้องระบบการแข่งขันรวมถึงปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภคด้วย การกระทำที่ต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซียส่วนใหญ่มีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานพฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าที่เป็นสากลเช่นกัน ยกเว้นแต่กฎหมายไม่ได้มีบทบัญญัติควบคุมการควบรวมกิจการ อย่างไรก็ตามมีข้อควรระวังคือ ภายหลังจากการควบรวมกิจการแล้วต้องไม่ไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ต้องห้ามตามกฎหมาย พฤติกรรมอื่นๆ เช่น การใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ เป็นต้น โดยกฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซียมีลักษณะที่เหมือนกับสิงคโปร์คือมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้านอกอาณาเขตไว้ชัดแจ้งในกฎหมายและมีการนำมาตรการลดหย่อนผ่อนโทษมาใช้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการร่วมกันจำกัดการแข่งขัน (Cartel) ส่วน Malaysia Competition Commission (MyCC) คือ องค์กรบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าหลักที่มีอำนาจหน้าที่ให้เกิดการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย

Abstract

The antitrust law or it is known in some jurisdictions, as competition law is the most important law to the market-oriented economic system nowadays. This is because the competition law helps creating and maintaining free trade and fair competition and sustaining market mechanism. Furthermore, the competition policy and competition law play a vital role in effectively

facilitating the achievement of the goals of ASEAN economic integration. This paper aims to introduce structures and contents of competition laws in Thailand's neighboring countries in the South, which are Singapore and Malaysia. The Competition Act is the main competition law in Singapore, which has its objective to promote the efficient functioning of the Singaporean market and maintain Singapore as one of the world's most open and competitive economies by prohibiting anti-competitive business practices. The scope of the application of this act is to control anti-competitive behaviors of undertakings, which are any person whether an individual, a corporate, an unincorporated body of persons or any other entity that capable of carrying out commercial or economic activities relating to goods or services. Even state owned enterprises (SOEs) and government-linked companies are also included. This act also explicitly recognizes extraterritorial application. Most prohibitions of the Singapore competition act are in conformity with the international standards except anti-competitive vertical agreements. The Competition Commission of Singapore (CCS) is empowered to enforce this act. The enforcement performance of the CCS is impressive. The reasons behind this are partly because the CCS has sufficient powers and tools to enforce the competition law. The leniency program has been adopted in order to improve the capacity to detect cartels. After the adoption of the leniency program, the CCS can detect and penalize domestic and international cartel members. The anti-competitive conducts in Malaysia are governed by the Competition Act 2010 with its purpose to promote and protect the free and fair competition process and also the interests of consumers. Similar to the Singapore competition law, most conducts prohibited by the Malaysian competition act conform to the international standards. However, there is no merger control under the Malaysian competition regime. In spite of no merger control in Malaysia, undertakings are being advised not to engage in other kind of anti-competitive behaviors prohibited under this

ดุลพินิจ

competition act, for example, the abuse of dominant position. The Malaysia competition law shares some similar characteristics with the Singapore competition law in the way that they both have the power to exercise their competition laws extraterritorially. Leniency programs have been adopted into both Singapore and Malaysia competition regimes in order to increase the capacity of competition authorities to detect cartels, which evidence and information relating to cartels are carefully kept in secret among cartel members. Malaysia Competition Commission (MyCC) is responsible for the enforcement of the competition act.

กฎหมายป้องกันการผูกขาด (Antitrust Law) หรือในบางกลุ่มประเทศเรียกว่ากฎหมายแข่งขันทางการค้า (Competition Law) เป็นกฎหมายที่มีบทบาทสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจโดยสามารถเปรียบได้กับ “ธรรมนูญทางเศรษฐกิจ” เพราะเป็นกฎหมายที่ช่วยให้มั่นใจว่ากลไกตลาดจะดำเนินไปได้โดยไม่ถูกแทรกแซงโดยพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันที่ก่อขึ้นโดยผู้ประกอบการ เพราะถ้าหากตลาดมีการแข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรมก็จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และผลดีที่จะเกิดแก่ผู้บริโภคเพราะผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์สูงสุด โดยสินค้าและบริการจะมีราคาถูกลงและหลากหลายมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากปล่อยให้เกิดการผูกขาด ผลเสียที่ตามมาคือมีการถ่ายทอดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเกิดการสูญเสียสวัสดิการของสังคมและเทคโนโลยีจะไม่ได้รับการพัฒนา ดังนั้นประเทศจำนวนมากจึงต้องใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าเป็นเครื่องมือสำคัญในการรักษาไว้ซึ่งระบบตลาด ปัจจุบันมีประเทศจำนวนประมาณ ๑๒๐ ประเทศ ที่มีการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าแล้ว และมีประเทศอีกจำนวนหนึ่งที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการตรากฎหมายแข่งขันทางการค้า เพราะทั่วโลกเริ่มมีการตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของกฎหมายแข่งขันทางการค้าเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน เนื่องจากผู้นำของอาเซียนตระหนักว่ากฎหมายแข่งขันทางการค้าจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เป้าหมายที่ตั้งไว้ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเรื่องการเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงและเป้าหมายในการเปิดเสรีในสินค้า บริการ เงินทุน การลงทุน และแรงงานสัมฤทธิ์ผลได้ ดังนั้นจึงกำหนด

ไว้ใน AEC Blueprint ว่าประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศจะต้องมีนโยบายแข่งขันและกฎหมายแข่งขันทางการค้าภายในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

ในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีเพียง ๕ ประเทศ คือ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามที่มีกฎหมายแข่งขันทางการค้าแล้ว แต่ประเทศอื่นๆ ที่เหลือกำลังอยู่ในขั้นตอนการร่างกฎหมาย แม้อาเซียนจะมีความพยายามในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแต่โครงสร้างการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนไม่ได้มีกฎหมายกลางที่ทุกประเทศสมาชิกจะต้องใช้ร่วมกันเช่นเดียวกับรูปแบบของสหภาพยุโรป รวมไปถึงไม่มีกลไกหรือองค์กรใดที่ถูกสร้างมาให้ควบคุมการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ดังนั้น เช่นเดียวกับกฎหมายประเภทอื่นๆ กฎหมายแข่งขันทางการค้าจึงมีลักษณะเป็นกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิกเท่านั้น ซึ่งกฎหมายแข่งขันทางการค้าของแต่ละประเทศก็มีทั้งส่วนที่คล้ายคลึงกันและส่วนที่แตกต่างกัน ถึงแม้พฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันที่ต้องห้ามตามกฎหมายโดยหลักในแต่ละประเทศจะคล้ายคลึงกันก็ตาม แต่ก็มีรายละเอียดและบทบัญญัติบางประการที่แตกต่างกัน

บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอเนื้อหา ลักษณะ และโครงสร้างของระบบกฎหมายแข่งขันทางการค้าในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีกฎหมายแข่งขันทางการค้าบังคับใช้แล้ว ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซีย โดยในบทความนี้จะนำเสนอเนื้อหาและลักษณะของกฎหมายสารบัญญัติ รวมไปถึงขั้นตอนกระบวนการในการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้จะมีการหยิบยกตัวอย่างคดีแข่งขันทางการค้าต่างๆ ในกลุ่มประเทศเหล่านี้ที่น่าสนใจมาไว้ในบทความนี้ด้วย โดยบทความนี้จะนำเสนอระบบกฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ส่วนกฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศเวียดนามและอินโดนีเซียจะนำเสนอในบทความฉบับต่อไป บทความนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ ส่วนคือ บทนำ กฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศสิงคโปร์ กฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศมาเลเซีย และบทสรุป

๑. AEC Blueprint, B. Competitive Economic Region, B1. Competition Policy

41. The main objective of the competition policy is to foster a culture of fair competition. Institutions and laws related to competition policy have recently been established in some (but not all) ASEAN Member Countries (AMCs) There is currently no official ASEAN body for cooperative work on CPL to serve as a network for competition agencies or relevant bodies to exchange policy experiences and institutional norms on CPL.

Actions: i Endeavour to introduce competition policy in all ASEAN Member Countries by 2015;

๑. บทนำ

ภาพรวมของกฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซียมีลักษณะเป็นกฎหมายภายในซึ่งมีที่มาของกฎหมายแตกต่างกันออกไป โดยแต่ละประเทศออกแบบวัตถุประสงค์ของกฎหมายแข่งขันทางการค้าให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของประเทศตนเอง รวมไปถึงเพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่ด้วย ดังนั้นหากเปรียบเทียบกฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามจะพบทั้งส่วนที่คล้ายคลึงกันและส่วนที่แตกต่างกัน โดยในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันหลักที่ต้องห้ามตามกฎหมายมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ กฎหมายแข่งขันทางการค้ามักจะกำหนดห้ามการกระทำใน ๔ เรื่องหลัก ดังนี้

๑. การใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบ (Abuse of Dominant Position)

ซึ่งทั้งกฎหมายแข่งขันทางการค้าของไทยและของประเทศอื่นๆ ในอาเซียนจะใช้รูปแบบเดียวกัน คือ การผูกขาดหรือการมีอำนาจเหนือตลาดถือว่ายังไม่ผิด เว้นแต่จะมีการใช้อำนาจผูกขาดหรืออำนาจเหนือตลาดในทางที่ไม่ชอบ โดยทุกๆ ประเทศจะใช้คำว่า Abuse of Dominant Position เหมือนกัน ซึ่งเป็นแนวความคิดที่รับมาจากสหภาพยุโรป^๒

๒. การร่วมมือกันลด จำกัด หรือกีดขวางการแข่งขัน (Anti-Competitive Agreement)

โดยสามารถแบ่งออกเป็นความร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวราบระหว่างคู่แข่งด้วยกันเอง (Horizontal Agreement) และการร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวตั้งระหว่างผู้ที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกัน (Vertical Agreement) ซึ่งมีเพียงประเทศสิงคโปร์ที่กำหนดว่า Vertical Agreement อยู่นอกขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์^๓

๒. ศักดา ธนิตกุล, “ภาพรวมด้านกฎหมายแข่งขันทางการค้าและผลการดำเนินงานด้านการกำกับการแข่งขันทางการค้าของไทย” เอกสารสืบเนื่องจากการจัดการเสวนาโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการแข่งขันทางการค้าเพื่อรองรับ AEC โรงแรมบุษราคัม จังหวัดขอนแก่น ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘.

๓. เรื่องเดียวกัน.

๓. ห้ามการควบรวมกิจการที่ส่งผลให้เกิดการผูกขาดหรือลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ

ทุกๆ ประเทศในอาเซียนจะห้ามการควบรวมกิจการที่ส่งผลเช่นนี้เหมือนกันทุกประเทศยกเว้นมาเลเซีย ซึ่งประเทศไทยก็มีบทบัญญัติห้ามการควบรวมกิจการที่ส่งผลให้เกิดการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน เพียงแต่ยังไม่มีประกาศใช้เกณฑ์การควบรวมกิจการที่มีลักษณะเป็นกฎหมายลูกออกมาใช้บังคับ ทำให้บทบัญญัตินี้ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ^๔

๔. วิธีปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

ใช้สำหรับควบคุมผู้ที่ไม่เข้าข่ายเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่มีส่วนแบ่งตลาดที่ใกล้เคียงการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะไม่ใช่จะหลุดพ้นจากการถูกจับตามองโดยองค์กรการแข่งขันทางการค้าโดยสิ้นเชิง แต่อาจเป็นผู้ฝ่าฝืนกฎหมายได้หากมีวิธีปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยในเรื่องนี้รายละเอียดของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน โดยประเทศเวียดนามมีกฎหมายกำหนดห้ามวิธีปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมที่มีขอบเขตค่อนข้างกว้างขวาง^๕

จากบทนำที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงภาพรวมในความเหมือนและความแตกต่างเบื้องต้นของกฎหมายแข่งขันทางการค้าในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีกฎหมายแข่งขันทางการค้าบังคับใช้แล้ว โดยรายละเอียดและเนื้อหาของระบบกฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่ใช้กฎหมายรูปแบบคอมมอนลอว์ที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศอังกฤษนั้นจะปรากฏในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของบทความนี้ตามลำดับ

๒. สิงคโปร์

กฎหมายแข่งขันทางการค้าในสิงคโปร์ คือ Competition Act มีผลบังคับใช้ในปี ๒๐๐๖ โดยมีโมเดลมาจาก UK Competition Act วัตถุประสงค์ของกฎหมาย คือ เพื่อส่งเสริมการแข่งขันและระบบตลาดที่มีประสิทธิภาพในประเทศสิงคโปร์^๖

๔. เรื่องเดียวกัน.

๕. เรื่องเดียวกัน.

๖. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore in Katrina Groshinski, Caitlin Davies (eds.), Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide, (Kluwer Law International 2015) p.573.

๑.๑ ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์

Competition Act มีขอบเขตใช้บังคับกับ “Entity” ทั้งหมด ที่มีการประกอบกิจการทางการค้า หรือมีกิจกรรมทางการค้าทางเศรษฐกิจ (Carrying on commercial or economic activities) ซึ่งจะใช้บังคับกับทั้งบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท ผู้ประกอบการที่รวมตัวกันเพื่อทำธุรกิจ องค์กรหรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการค้า หรือวิชาชีพ เฉพาะ หรือแม้แต่องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร โดยใช้บังคับกับ State Owned Enterprises และ Government-Linked Companies ด้วย ไม่ว่าจะอยู่ในรูปบริษัทข้ามชาติ (MNCs) หรือธุรกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม (SMEs)

นอกจากนี้ยังใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจทั้งหลายที่ไม่ได้อยู่ในสิงคโปร์ด้วย หากมีการร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวระนาบ (Cartel) หรือมีการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ ที่แม้จะกระทำนอกอาณาเขตของสิงคโปร์ แต่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการแข่งขันในสิงคโปร์ก็จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์ ด้วยเพราะมีการกำหนดสิทธิในการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขตไว้โดยชัดแจ้ง (Extraterritorial Application) ในกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์^๗

๑.๒ พฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์

กฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศสิงคโปร์มีการกำหนดห้ามพฤติกรรมที่ต่อต้านการแข่งขันและต้องห้ามตามกฎหมายดังนี้

๑.๒.๑ Anti-competitive Agreements (Section 34)

กฎหมายห้ามผู้ประกอบการร่วมมือกันไม่ว่าจะมีวัตถุประสงค์หรือผลกระทบเป็นการลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขันในสิงคโปร์ โดยกฎหมายห้ามเฉพาะการร่วมมือ จำกัด การแข่งขันในแนวระนาบระหว่างคู่แข่งเท่านั้น (Horizontal Agreements)^๘ เช่น ห้ามร่วมมือกันกำหนดราคา ห้ามการร่วมมือกันเพื่อให้บุคคลใดชนะการประมูล ห้ามการทำการตกลงร่วมกันเพื่อแบ่งตลาด และห้ามร่วมมือกันจำกัดปริมาณสินค้าในตลาด โดยกฎหมาย

^๗ Id., p. 577.

^๘ Singapore Competition Act, Section 34.

ไม่ได้ห้ามการร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่งระหว่างผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกัน (Vertical Agreement) อย่างไรก็ตามหากผู้ประกอบการมีฐานะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดตาม มีพฤติกรรมการจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่งถือว่าผิดกฎหมาย เช่น Exclusive Dealing, Tying and Bundling^๙ ส่วนข้อยกเว้นการบังคับใช้ของกฎหมายแข่งขันทางการค้า Section 34 ได้แก่

๑. การกระทำที่ก่อให้เกิด Net Economic Benefits
๒. การกระทำที่อยู่ภายใต้ Block Exemption เช่น Liner Shipping (บริษัทเดินเรือข้ามมหาสมุทร)
๓. การกระทำที่สามารถอ้าง Public Policy เป็นข้อยกเว้นได้ แต่ในปัจจุบัน ยังไม่มีการใช้ Public Policy เป็นข้ออ้างในการขอยกเว้นการบังคับใช้ตามกฎหมายแข่งขันทางการค้า^{๑๐}
๔. การกระทำของรัฐบาลหรือ Statutory Body หรือบุคคลผู้กระทำการ แทนรัฐบาลหรือ Statutory Body^{๑๑}
๕. การร่วมมือกันจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่ง Vertical Agreement
๖. ข้อยกเว้นต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน Third Schedule^{๑๒}

๑.๒.๒ Abuse of Dominant Position (Section 47)

การใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบกำหนดไว้ใน Section 47 ว่าห้ามผู้ประกอบการ ที่มีอำนาจเหนือตลาดใช้อำนาจเหนือตลาดที่มีในทางที่มิชอบ โดยการมีสถานะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือผู้ผูกขาดไม่ได้มีความผิดตามกฎหมายโดยทันที แต่ต้องมีพฤติกรรมใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจเหนือตลาดหรืออำนาจผูกขาดโดยมิชอบก่อน ส่วนการเป็น

๙. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 588– 593.

๑๐. เอกสารประกอบการเสวนาหัวข้อ “Competition Law Enforcement in Singapore, Malaysia, Vietnam and Indonesia,” ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรมรามารการ์เด็นส์ จัดโดย ศูนย์กฎหมายอาเซียน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์.

๑๑. Singapore Competition Act, Section 33(4).

๑๒. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 596–597.

ดุลพินิจ

ผู้ผูกขาดไม่ได้ถือว่าผิดกฎหมาย เช่นเดียวกับการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะการที่ได้มาหรือครอบครองส่วนแบ่งตลาดส่วนใหญ่ หรือการมีสถานะเป็นผู้ผูกขาดไม่ว่าจะเกิดเพราะเหตุผลใดๆ นั้นสามารถเกิดขึ้นได้ กฎหมายไม่ได้ห้ามเพียงแต่การใช้อำนาจเหนือตลาดในทางที่ไม่ชอบเท่านั้นจึงจะผิดตามกฎหมาย ส่วนการพิจารณาว่าใครเข้าข่ายเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ นั้น ไม่ได้พิจารณาที่ส่วนแบ่งตลาดเพียงอย่างเดียวเป็นหลัก แต่ต้องพิจารณาถึงปัจจัยองค์รวมทั้งหมด (Holistic Approach) ดังนั้นส่วนแบ่งตลาดที่กำหนดไว้ คือ ๖๐% ขึ้นไปจะถือว่ามีความโน้มเป็นอำนาจเหนือตลาดนั้น ไม่ใช่ปัจจัยหลักในการพิจารณาผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่กำหนดไว้เป็นเพียงแนวทางการพิจารณา (guidelines) เท่านั้น^{๑๓} โดยใน Section 47(2) ได้กำหนดตัวอย่างพฤติกรรมที่เป็นการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบไว้^{๑๔} โดยพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบไม่ใช่ความผิดเด็ดขาด (Per se illegal) จึงต้องพิจารณาเป็นรายกรณีๆ ไป

ตัวอย่างคดี SISTIC CASE

SISTIC เป็นบริษัทที่มีอำนาจเหนือตลาดในธุรกิจจัดจำหน่ายตั๋วธุรกิจบันเทิงในประเทศสิงคโปร์ โดยมีส่วนแบ่งตลาดประมาณ ๘๐% SISTIC ทำ Exclusive Agreement กับบริษัท Esplanade, Singapore Indoor Stadium และ Event Promoters รายหลักๆ อีก ๑๗ ราย ซึ่ง Exclusive Agreement กำหนดให้ SISTIC ต้องเป็นบริษัทแต่เพียงผู้เดียวที่มีสิทธิในการเป็นผู้ให้บริการจัดจำหน่ายตั๋วให้บริษัทเหล่านี้ ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมของ SISTIC ที่ถือว่าเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดในสิงคโปร์ ได้แก่ ก่อให้เกิดการจำกัดทางเลือกของบริษัทจำหน่ายตั๋วอื่นๆ ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นการลดการแข่งขันของผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจจัดจำหน่ายตั๋วรายอื่นๆ ส่งผลให้ SISTIC สามารถขึ้นราคาตั๋วได้จากราคาเดิมได้มากถึง

๑๓. เอกสารประกอบการเสวนาหัวข้อ “Prohibited Conducts by Competition Law in Singapore, Malaysia, Vietnam and Indonesia,” ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น จัดโดยศูนย์กฎหมายอาเซียน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์.

๑๔. Singapore Competition Act, Section 47(2) (a) predatory behaviour towards competitors; (b) limiting production, markets or technical development to the prejudice of consumers; (c) applying dissimilar conditions to equivalent transactions with other trading parties, thereby placing them at a competitive disadvantage; or (d) making the conclusion of contracts subject to acceptance by the other parties of supplementary obligations which, by their nature or according to commercial usage, have no connection with the subject of the contracts Daren Shiau.

๕๐% และสุดท้ายส่งผลให้เกิดการจำกัด การแข่งขันในตลาด โดยในคดีนี้ SISTIC ถูกลงโทษปรับและถูกสั่งให้เลิกการทำ Exclusive Agreement^{๑๕}

๑.๒.๓ Merger Control (Section 54)

การควบคุมการควบรวมกิจการในสิงคโปร์กำหนดห้ามการควบรวมกิจการที่ส่งผลหรือคาดว่าจะส่งผลเป็นการลดการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญในสิงคโปร์ โดยลักษณะการควบคุมการควบรวมกิจการในสิงคโปร์กฎหมายไม่ได้บังคับให้ต้องมีการขออนุญาตควบรวมกิจการล่วงหน้า แต่เพราะใช้ระบบการประเมินตนเอง (Self-Assessment) โดยอาศัยความสมัครใจเป็นหลักว่าจะขออนุญาตก่อนการควบรวมกิจการหรือไม่ก็ได้ โดยคู่กรณีที่จะทำการควบรวมกิจการจะต้องประเมินตนเองว่าหากมีการควบรวมกิจการดังกล่าวแล้วจะก่อให้เกิดผลเป็นการลดการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญหรือไม่ ถ้าหากมีแนวโน้มว่าจะก่อให้เกิดผลเป็นการลดการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญ ควรจะมีการขออนุญาตต่อ CCS เพราะหากไม่ขออนุญาตควบรวมกิจการ จะมีความเสี่ยงที่ตามมา คือ CCS มีอำนาจในการตรวจสอบได้ว่าการควบรวมกิจการ ที่ทำไปแล้วส่งผลเป็นการลดการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญในตลาดที่เกี่ยวข้องในสิงคโปร์หรือไม่ ซึ่งถ้าหากมีผลดังกล่าวอาจนำไปสู่คำสั่งให้ขายสินทรัพย์ออกไป (Divestment) ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แม้ว่าการควบรวมกิจการจะได้ดำเนินการไปแล้วก็ตาม หรืออาจถูกสั่งให้ชดเชยค่าเสียหายด้วย ซึ่งในประเด็นการควบรวมกิจการนี้ CCS ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ต้องการควบรวมกิจการสามารถขอคำแนะนำจาก CCS ได้ในรูปแบบคำแนะนำแบบไม่เปิดเผย (Confidential Advice) ได้^{๑๖}

การควบรวมกิจการที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดผลกระทบเป็นการลดการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญจะมีการกำหนด Quantitative Thresholds ซึ่งเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดที่กำหนดไว้นี้จะทำหน้าที่เป็นเพียงแนวทางการพิจารณาเท่านั้น ไม่ได้ถือเป็นองค์ประกอบหลักในการตัดสินใจ เพราะ CCS จะตัดสินใจอนุญาตให้ควบรวมกิจการหรือไม่นั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ อย่างประกอบกัน (Holistic Approach) โดย Quantitative Thresholds ที่กำหนดไว้ คือ

๑๕. Daren Shiao, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 611-612.

๑๖. Id. pp. 615-623.

ดุลพินิจ

๑. กรณีที่บริษัทที่จะควบรวมกิจการมีส่วนแบ่งตลาดอย่างน้อย ๔๐% ในตลาดของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องหรือ

๒. กรณีที่บริษัทที่จะควบรวมกิจการมีส่วนแบ่งตลาดระหว่าง ๒๐-๔๐% และภายหลังการควบรวมกิจการทำให้มีส่วนแบ่งตลาดของบริษัทยักษ์ใหญ่ ๓ รายแรก รวมกันอย่างน้อย ๗๐% ขึ้นไป^{๑๗}

ส่วนประเด็นการควบรวมกิจการของบริษัทที่มีขนาดเล็ก CCS ไม่มีแนวโน้มที่จะควบคุมการควบรวมกิจการของบริษัทขนาดเล็กในสิงคโปร์ ซึ่งบริษัทที่เข้าข่ายบริษัทขนาดเล็กคือ บริษัทที่มีผลประกอบการรายปีในสิงคโปร์ของแต่ละบริษัทที่จะเข้าควบรวมต่ำกว่า 5,000,000 SGD และผลประกอบการรายปีของทุกๆ บริษัทที่จะเข้าควบรวมกิจการ รวมกันทั่วโลกต่ำกว่า 50,000,000 SGD^{๑๘} จากสถิติที่ผ่านมาส่วนใหญ่แล้วประเด็นการขออนุญาตควบรวมกิจการ มักจะได้รับการอนุญาตจาก CCS เป็นส่วนใหญ่^{๑๙}

ตัวอย่างคดี Jobstreet (Acquisition of Jobstreet by SEEK)

บริษัท Jobstreet และบริษัท SEEK ต่างเป็น International Firms ที่บริหารจัดการงานออนไลน์ และให้บริการในหลากหลายประเทศ ซึ่งกรณีนี้ถือเป็นคดีแรกที่ CCS ยอมรับคำมั่นว่าจะแก้ไขไม่ให้เกิดการลดลงของการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ (undertaking) เพื่อบรรเทาประเด็นผลกระทบต่อการแข่งขันหลังจากนั้นก็อนุญาตให้ทำควบรวมกิจการได้^{๒๐}

๑.๓ บทลงโทษ

การกระทำผิดที่ห้ามตามกฎหมายตามที่กล่าวมานี้มีแต่บทลงโทษทางแพ่งเท่านั้น ไม่มีโทษทางอาญา ยกเว้นแต่โทษในการไม่ให้ความร่วมมือกับการสืบสวนหรือการดำเนินงานของ CCS ที่มีโทษทางอาญา คือ โทษจำคุกไม่เกิน ๑๒ เดือน และโทษปรับ เช่น การทำลายหรือทำลายหลักฐานเท็จ หรือให้พยานหลักฐานที่ทำให้เข้าใจผิด สบสนหลงผิด การปฏิเสธไม่ให้ข้อมูล หรือขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่^{๒๑}

๑๗. Id. pp. 617.

๑๘. Id. pp. 617-618.

๑๙. ดูเอกสารประกอบการเสวนา อ้างถึงในเชิงอรรถที่ ๑๓.

๒๐. เอกสารประกอบการเสวนา อ้างถึงในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๒๑. Singapore Competition Act, Section 83.

๑.๔ องค์การแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์

คือ Competition Commission of Singapore (CCS) อยู่ภายใต้สังกัดของกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (Ministry of Trade and Industry) มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

อำนาจหน้าที่ของ CCS

- ควบคุมพฤติกรรมที่ก่อผลร้ายต่อการแข่งขันในสิงคโปร์
- สืบสวนและสอบสวนพฤติกรรมที่มีแนวโน้มเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายแข่งขันทางการค้า
- มีอำนาจในการเรียกเอกสารหรือข้อมูลต่างๆ
- มีอำนาจเรียกให้มีการจัดทำเอกสาร หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน
- การเข้าตรวจค้นสถานประกอบการแบบสายฟ้าแลบเพื่อที่จะยึดเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน (Dawn Raids) โดยสามารถแบ่งได้ออกเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. Inspection (Unannounced)

เป็นการเข้าไปสืบสวนสอบสวนในสถานประกอบการธุรกิจ โดยไม่ต้องแจ้งก่อนล่วงหน้า

๒. Search (Require Warrant from the court)

เป็นการเข้าไปตรวจค้นในสถานประกอบการธุรกิจ ซึ่งจะต้องขออนุญาตจับ (warrant) จากศาลก่อน จึงจะสามารถเข้าไปตรวจค้นได้ ซึ่งการไม่ให้ความร่วมมือดังกล่าวมีโทษปรับหรือจำคุกได้สูงถึง ๑ ปี^{๒๒}

- ตัดสินคดีและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ
- มีอำนาจในการออกแนวทางการพิจารณา (Guidelines)
- ส่งเสริมการแข่งขัน (Competition Advocacy)

๒๒. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 627-630.

ดุลพินิจ

- ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการแข่งขันที่ดีและสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับการแข่งขัน
- เป็นตัวแทนของสิงคโปร์ในเวทีระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า
- ให้คำแนะนำรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ของรัฐเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวกับการแข่งขัน
- เข้าทำงานร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน^{๒๓}

ขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนและตัดสินคดี

CCS เริ่มต้นการสืบสวนได้โดยมีการร้องเรียนจากประชาชน หรือ CCS ได้ข้อมูลที่ต้องสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดและ CCS เริ่มต้นการสืบสวนเอง หรือเพราะมีคำขอลดหย่อนผ่อนโทษ (Leniency Application) ส่งข้อมูลการกระทำความผิดในเรื่องการร่วมกันจำกัดการแข่งขันโดยไม่ชอบ (cartel) เข้ามา โดยการสืบสวนสอบสวนมีขั้นตอน ดังนี้

๑. การสืบหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น
๒. กระบวนการสืบสวน สอบสวน
๓. การรวบรวมข้อมูลและการสอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง
๔. กระบวนการในการตรวจสอบพยานหลักฐานและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อหาคำตอบว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่^{๒๔}
๕. ขั้นตอนในการตัดสินคดีจะต้องมีการร่างคำตัดสินและให้คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าอนุมัติ หากได้รับการอนุมัติแล้วจะต้องมีการประกาศคำตัดสินดังกล่าว^{๒๕}

๑.๕ โครงการลดหย่อนผ่อนโทษ (Leniency Program)

สิงคโปร์มีมาตรการลดหย่อนผ่อนโทษที่ค่อนข้างประสบความสำเร็จ เพราะนอกจากจะสามารถช่วยในการดำเนินคดี Cartel ที่เกิดขึ้นภายในประเทศแล้วยังสามารถดำเนินคดี

๒๓. Id.

๒๔. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๒๕. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

ที่เกี่ยวข้องกับ International Cartels ด้วย เช่น คดี Ball Bearing Cartel Case ซึ่งเป็นคดีแรก และมีการกำหนดโทษปรับสูงถึง 9,306,977 Singapore Dollars^{๒๖} ซึ่งถือเป็นโทษปรับที่ค่อนข้างสูง และกรณีร่วมกันกำหนดราคา (Price-Fixing Cartel) ของบริษัทรับส่งสินค้า ซึ่งมีการกำหนดโทษปรับ 7,150,852 Singapore Dollars^{๒๗} โดยผู้ที่ต้องการเข้าร่วมโครงการลดหย่อนผ่อนโทษจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการเข้าร่วมที่กำหนดไว้ ดังนี้

๑. ต้องมีการให้ข้อมูล หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ Cartel กับ CCS
๒. ข้อมูลและหลักฐานที่ให้นั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนคดีต่อไป
๓. ต้องมีการให้ความร่วมมือตลอดการสอบสวนจนกว่าคดีจะสิ้นสุดลง
๔. ต้องไม่เข้าร่วมกับ Cartel นั้นอีก เว้นแต่การเข้าร่วมดังกล่าว CCS สั่งให้ทำ
๕. ผู้ที่เข้าร่วมโครงการลดหย่อนผ่อนโทษต้องไม่ใช่ผู้ที่ริเริ่มในการทำ Cartel และชักชวนให้ผู้ประกอบการรายอื่นมาทำ Cartel^{๒๘}

ส่วนอัตราการลดหย่อนโทษที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการลดหย่อนผ่อนโทษมีดังนี้ หากเป็นรายแรกที่มาให้ข้อมูลกับ CCS ก่อนการเริ่มต้นการสอบสวนจะได้รับความคุ้มครองทุกประการจากการลงโทษ

หากเป็นรายแรกที่มาให้ข้อมูลกับ CCS แต่หลังจากที่ CCS เริ่มต้นการสอบสวนไปแล้วอาจได้รับการลดหย่อนสูงสุดถึง ๑๐๐%

หากไม่ได้มาเป็นรายแรก แต่มาก่อนที่ CCS จะเสนอร่างคำตัดสินคดี อาจได้รับการลดหย่อนโทษสูงสุดถึง ๕๐%

นอกจากโครงการลดหย่อนผ่อนโทษแล้ว สิงคโปร์ยังมีการสร้างโครงการที่สร้างแรงจูงใจเพิ่มขึ้นในการแจ้งการกระทำความผิดเกี่ยวกับ Cartel กับ CCS โดย Leniency Plus Program จะส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมโครงการลดหย่อนผ่อนโทษในคดีก่อนมาให้ข้อมูลกับ CCS

๒๖. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 603.

๒๗. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๒๘. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 593-594.

ดุลพินิจ

เกี่ยวกับ Cartel อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตลาดสินค้าและบริการอื่นๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องนอกเหนือจาก Cartel แรกที่ไปเข้าร่วมและได้ให้ความร่วมมือกับ CCS ไปแล้ว โดยแรงจูงใจของการเข้าร่วม Leniency Plus Program คือการได้ความคุ้มกันหรือการลดหย่อนโทษจาก Cartel ทั้งสองที่เข้าร่วม เช่น นอกจากจะมีสิทธิได้รับความคุ้มกัน จากการลงโทษ ๑๐๐% จาก Cartel ที่สองที่เข้าร่วม Leniency Plus Program แล้ว จะสามารถได้รับการลดโทษเพิ่มเติมจากการเข้าร่วม Cartel แรกที่เข้าร่วมด้วย โดยเป็นลักษณะการลดโทษเพิ่มเติมจากการลดโทษเดิมที่ได้รับ^{๒๙} นอกจากนี้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์ยังมีการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลเป็นอย่างดี โดยข้อมูลต่างๆ ที่มีความลับของคู่กรณีและได้ให้กับ CCS ในระหว่างขั้นตอนการดำเนินคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีการเข้าร่วมโครงการลดหย่อนผ่อนโทษจะต้องถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ^{๓๐}

๑.๖ การอุทธรณ์คำตัดสินและศาลที่เกี่ยวข้อง

Competition Appeal Board (CAB) มีอำนาจในการตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์คำตัดสินของ CCS โดยคำตัดสินของ CAB สามารถอุทธรณ์ต่อไปยังศาลได้ในประเด็นข้อกฎหมาย และประเด็นเรื่องจำนวนค่าปรับ โดยคู่กรณีที่ต้องการอุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อ High Court และ Court of Appeal ตามลำดับโดยคำตัดสินของ Court of Appeal ถือเป็นที่สุด^{๓๑}

๑.๗ สิทธิของเอกชนในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหาย (Right of Private Action)

กฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์ให้สิทธิแก่เอกชนในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายที่เกิดจากพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายแข่งขันทางการค้าแต่สิทธิดังกล่าวมีลักษณะค่อนข้างจำกัดเพราะต้องอาศัยคำตัดสินที่สิ้นสุดอย่างเป็นทางการก่อน และผู้ที่ได้รับความเสียหายไม่สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายได้หากคดียังอยู่ในระหว่างการอุทธรณ์

๒๙. Singapore in Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide Katrina Groshinski, Caitlin Davies (eds.), Kluwer Law International 2015, p. 595.

๓๐. Singapore in Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide Katrina Groshinski, Caitlin Davies (eds.), Kluwer Law International 2015, p. 630.

๓๑. Cavinder Bull, Scott Clements, Singapore – Competition Litigation 2015, Retrieved from <http://www.iclg.co.uk/firms/drew-and-napier/cavinder-bull>, accessed 13 August 2015.

ซึ่งการกำหนดค่าเสียหายที่จะได้รับนั้น ศาลจะใช้ดุลยพินิจในการกำหนดค่าเสียหาย หรือวิธีการชั่วคราวเพื่อเยียวยา (Injunctive relief) ที่เหมาะสม^{๓๒}

๓. มาเลเซีย

กฎหมายแข่งขันทางการค้าในมาเลเซีย คือ The Competition Act 2010 มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๐๑๒ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่กำหนดว่าพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันประเภทใดที่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ของกฎหมาย คือ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมและปกป้องระบบการแข่งขันรวมถึงปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภคด้วย^{๓๓} ส่วน Competition Commission Act เป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย ซึ่งก็คือ Malaysia Competition Commission (MyCC)^{๓๔}

๑.๑ ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย

ผู้ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย คือ Enterprises ซึ่งก็คือ ผู้ประกอบการหรือบริษัทต่างๆ ที่มีการประกอบกิจกรรมทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการจะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายแข่งขันทางการค้านี้ ซึ่งบริษัทแม่กับบริษัทลูกอาจจะถูกพิจารณาว่าเป็นบริษัทเดียวกันได้ แม้จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่แยกต่างหากจากกัน ถ้าหากบริษัทลูกไม่มีอำนาจบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง แต่ต้องถูกควบคุมสั่งการโดยบริษัทแม่ทั้งหมด^{๓๕}

๓๒. Daren Shiau, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Singapore supra note 6, pp. 632-634.

๓๓. Malaysia Competition Act 2010.

๓๔. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia in Katrina Groshinski, Caitlin Davies (eds.), Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide, (Kluwer Law International 2015) p. 405.

๓๕. Malaysia Competition Act 2010, Section 2 “enterprise” means any entity carrying on commercial activities relating to goods or services and for the purposes of this Act, a parent and subsidiary company shall be regarded as a single enterprise if, despite their separate legal entity, they form a single economic unit within which the subsidiaries do not enjoy real autonomy in determining their actions on the market.

ดุลพินิจ

นอกจากนี้ยังมีการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขต หรือ Extraterritorial Application หากการกระทำดังกล่าวแม้เกิดขึ้นภายนอกมาเลเซีย แต่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการแข่งขันในมาเลเซียโดยกำหนดไว้ใน Section 3^{๓๖}

การกระทำที่ยอยู่นอกขอบเขตของการบังคับใช้กฎหมาย (Non-Application Provision)

ได้แก่ กรณีที่ไม่ถือว่าเป็น Commercial Activity^{๓๗} การกระทำของหน่วยงานของรัฐต่างๆ การกระทำบนพื้นฐานของหลักการให้เกิดความเป็นเอกภาพ^{๓๘} และกรณีที่กฎหมายอื่นๆ กำหนดไว้เฉพาะ ได้แก่

- Communication and Multimedia Act 1998
- Energy Commission Act 2001
- Petroleum Development Act 1974
- ข้อตกลง หรือการกระทำที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามการเจรจาต่อรอง หรือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน หรือเงื่อนไขการจ้างบริการที่เข้าข่ายเป็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือการบริการที่มีลักษณะผูกขาดและเป็นรายได้ของรัฐ^{๓๙}

๓๖. Section 3(1) This Act applies to any commercial activity, both within and subject to subsection (2), outside Malaysia. (2) In relation to the application of this Act outside Malaysia, this Act applies to any commercial activity transacted outside Malaysia which has an effect on competition in any market in Malaysia.

๓๗. Malaysia Competition Act, Section 3(4) For the purposes of this Act, “commercial activity” means any activity of a commercial nature but does not include

1. (a) any activity, directly or indirectly in the exercise of governmental authority;
2. (b) any activity conducted based on the principle of solidarity; and
3. (c) any purchase of goods or services not for the purposes of offering goods and services as part of an economic activity.

๓๘. Malaysia Competition Act, Section 3.

๓๙. Malaysia Competition Act 2010, Section 13(1).

๑.๒ พฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย

สามารถแบ่งเป็น ๒ ประเภทใหญ่ คือ

๑.๒.๑ การร่วมมือกันลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นแนวนาน คือระหว่างคู่แข่งด้วยกันเอง หรือแนวดิ่งระหว่างผู้ที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกัน ซึ่งกำหนดไว้ใน Chapter 1 ของกฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย โดยการร่วมมือกันในลักษณะที่กล่าวมาแล้วนั้นไม่จำเป็นที่จะเป็นการร่วมมือกันลดหรือจำกัดการแข่งขันในรูปแบบของการมีวัตถุประสงค์ หรือมีผลกระทบที่จะเป็นการลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญก็ได้^{๔๐} ซึ่งถ้าหากเป็นที่การร่วมมือกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำกัดการแข่งขันแล้ว ก็ไม่ต้องพิจารณาว่าจะมีผลกระทบเป็นการจำกัดการแข่งขันหรือไม่ แต่ถ้าไม่พบวัตถุประสงค์เป็นการจำกัดการแข่งขัน MyCC ต้องหาว่ามีผลกระทบเป็นการที่ลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขันอย่างเป็นนัยสำคัญหรือไม่ต่อไป^{๔๑}

ตัวอย่างพฤติกรรมการร่วมมือกันลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขันแนวนาน (Horizontal Agreements) การร่วมมือกันกำหนดราคา การตกลงกันแบ่งพื้นที่การขาย แบ่งตลาดหรือแบ่งกลุ่มลูกค้า การจำกัดหรือการควบคุมการผลิต ตลาด เทคโนโลยี หรือการพัฒนาทางเทคโนโลยี หรือการลงทุน การร่วมมือกันเพื่อให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชนะการประมูล (Bid-Rigging)^{๔๒}

คดีที่เกี่ยวข้องกับการร่วมมือกันกำหนดขึ้นราคาสินค้าคดีแรกที่พบในประเทศมาเลเซีย คือ Cameron Highlands Floriculturist Association's case for price fixing ในปี ๒๐๑๒ โดยประธานสมาคมผู้ปลูกดอกไม้ประกาศว่าสมาชิกสมาคมร่วมมือกันขึ้นราคาดอกไม้ จากเดิม ๑๐% เนื่องจากเป็นปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย MyCC จึงเลือกใช้มาตรการลงโทษแบบเบา โดยไม่ได้กำหนดโทษปรับ เพราะต้องการทำความเข้าใจและทำให้ประชาชนตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายแข่งขันทางการค้าก่อน จึงลงโทษเพียงออกคำสั่ง cease and desist ให้หยุดพฤติกรรมการร่วมมือกันกำหนดราคาดอกไม้ และสมาชิกในสมาคมจะต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ

^{๔๐}. Malaysia Competition Act 2010, Section 4(1).

^{๔๑}. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia supra note 34, pp. 413-426.

^{๔๒}. Malaysia Competition Act 2010, Section 4(2).

ดุลพินิจ

กับพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันอีก นอกนี้สมาคมดังกล่าวจะต้องประกาศมาตรการเยียวยาความเสียหายที่ได้กล่าวไปแล้วลงในหนังสือพิมพ์หลัก ซึ่งถ้าหากไม่ปฏิบัติตามมาตรการเยียวยา ดังกล่าว สมาคมจะถูกกำหนดโทษปรับ RM 20,000.00 และโทษปรับเพิ่มเติมอีกในอัตราวันละ RM 1,000^{๔๓}

คดีต่อมาเกี่ยวข้องกับการร่วมมือกันกำหนดขึ้นราคาค่าขนส่งของสมาคม Pan- Malaysia Lorry (PMLA) ในปี ๒๐๑๔ โดยได้ประกาศลงข่าวว่าสมาชิกสมาคมตัดสินใจร่วมกันในการขึ้นราคาค่าขนส่งขึ้นจากเดิม ๑๕% ทั่วมาเลเซีย ซึ่งการขึ้นราคาค่าขนส่งนี้จะส่งผลกระทบอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมและผู้บริโภค อย่างไรก็ตามในคดีนี้ไม่ได้มีการลงโทษปรับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันที่ฝ่าฝืนกฎหมายแข่งขันทางการค้า ไม่ได้ยุติลงที่การลงโทษปรับเสมอไป เพราะสุดท้ายในคดีนี้สมาคมได้ประกาศค่าขอโทษเกี่ยวกับการร่วมมือกันกำหนดขึ้นราคาค่าขนส่งลงในหนังสือพิมพ์หลักของมาเลเซีย และให้คำสัญญาว่าจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแข่งขันอีกในอนาคต^{๔๔}

คดีที่พบเกี่ยวกับการร่วมมือกันกำหนดขึ้นราคาน้ำแข็งล่าสุดในปี ๒๐๑๕ คือ มีการลงข่าวประกาศว่าผู้ผลิตน้ำแข็งจำนวนหนึ่งร่วมมือกันในการกำหนดขึ้นราคาน้ำแข็งทั้งน้ำแข็งแบบหลอดและน้ำแข็งก้อนใหญ่ การกระทำเช่นนี้เข้าลักษณะ Price-Fixing Cartel ซึ่งกำหนดห้ามไว้ใน Section 4(2)(a) ซึ่งผลสุดท้ายของคดีมีการออก Interim Measure ให้หยุดการขึ้นราคาตามที่แถลงไว้ และมีการกำหนดโทษปรับตั้งแต่ RM 1,200 to RM 106,000 ซึ่งถึงแม้โทษปรับจะไม่สูงมาก เพราะไม่ต้องการให้ SMEs เหล่านี้ประสบปัญหาทางการเงินจนอาจต้องออกไปจากตลาด แต่การกำหนดโทษปรับดังกล่าวเป็นเสมือนสัญญาณเตือนกับ SMEs ให้ตระหนักว่าไม่ควรไปเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแข่งขัน โดยในปัจจุบันคดีที่ MyCC ดำเนินการอยู่มีทั้งคดีที่เกี่ยวข้องกับบริษัทขนาดใหญ่และเกี่ยวข้องกับ SMEs ด้วย^{๔๕}

คดีล่าสุดในปี ๒๐๑๕ ที่ MyCC ได้มีคำตัดสินถึงที่สุดให้ลงโทษปรับกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย และเป็นคดีอุทธรณ์เตือนใจกับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจหรือสมาคมทางการค้าต่างๆ ว่าขณะเข้าร่วมกิจกรรมหรือประชุมของสมาคม

๔๓. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๔๔. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๔๕. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

ไม่ควรไปเกี่ยวข้องกับการร่วมมือกันตกลงกำหนดราคาหรือขึ้นราคาสินค้า หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นความลับ เพราะอาจเข้าข่ายพฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายได้ โดยข้อเท็จจริงของคดีมีดังนี้ สมาคมผู้ผลิต Bakery (Sibu Confectionary and Bakery Association) หรือ (SCBA) เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน โดยสมาชิกในสมาคมร่วมมือกันขึ้นราคาสินค้า Bakery จากเดิม ๑๐ – ๑๕% ในเขต Sibu โดยคำตัดสินของคดีนี้พบว่าเป็นการละเมิด section 4(2) ของ Competition Act โดย MyCC กำหนดโทษปรับ RM 247,730 กับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย โดยคดีนี้ถือเป็นคดีอุทธรณ์ให้กับสมาคมผู้ประกอบการต่างๆ ว่าการเข้าร่วมสมาคมสามารถทำได้ ไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย แต่ถ้าหากในที่ประชุมของสมาคมที่ไปเข้าร่วมนั้นมีการพูดคุย ตกลงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น ทำความตกลงกันระหว่างสมาชิกในการขึ้นราคา หรือจำกัดปริมาณสินค้าหรือบริการในตลาด สิ่งที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้พ้นจากความรับผิดตามกฎหมายแข่งขันทางการค้า คือผู้ประกอบการต้องแจ้งในที่ประชุมว่าไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวของสมาคมอย่างชัดเจน เช่น ต้องให้บันทึกการไม่เห็นด้วยลงในรายงานการประชุม หรือไม่ควรลงนามในรายงานการประชุมดังกล่าว เพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าแม้จะอยู่ในสถานที่ประชุมที่มีการตกลงกระทำความผิด แต่ไม่ได้เข้าร่วมและเห็นด้วยกับการกระทำความผิดดังกล่าว^{๔๖}

คดีที่น่าสนใจอีกคดีที่เกี่ยวข้องกับการทำความตกลงแบ่งตลาดระหว่าง Malaysia Airlines, Air Asia และ Air Asia X ในปี ๒๐๑๔ โดยบริษัทดังกล่าวได้ตกลงทำ Collaboration Agreement ที่มีวัตถุประสงค์ของสัญญาในการส่งเสริมความสามารถหลักของบริษัท (Core Competencies) ให้บริการที่ดีขึ้นและกำหนดตัวเลือกให้กับลูกค้าและก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่ดีขึ้นต่อทุกฝ่าย แต่อย่างไรก็ตามภายใต้สัญญานี้มีข้อตกลงที่มีวัตถุประสงค์เป็นการแบ่งตลาดในการให้บริการสายการบินในประเทศมาเลเซีย ซึ่งฝ่าฝืน Section 4(2)(b) ของ Competition Act 2010 ดังนั้น MyCC กำหนดโทษปรับ RM 10,000,000.00 แก่ Malaysia Airlines, Air Asia โดยไม่ได้ลงโทษปรับกับ Air Asia X เพราะเป็นส่วนหนึ่งของ Air Asia^{๔๗}

๔๖. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๔๗. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

ดุลพินิจ

ส่วนตัวอย่างการร่วมมือกันลด จำกัด หรือบิดเบือนการแข่งขันแนวดิ่ง (Vertical Agreements) ได้แก่ การบังคับขายพ่วง สัญญาการจัดจำหน่ายแบบผูกขาด (Exclusive Distribution agreement) ข้อตกลงให้ผู้จัดจำหน่ายขายสินค้าให้ลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น (Exclusive Customer Allocation) และการกำหนดราคาขายต่อ^{๔๘}

อย่างไรก็ตามพฤติกรรมต้องห้ามตามกฎหมายนี้อาจเข้าข้อยกเว้นของกฎหมายได้ โดยข้อยกเว้นสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑. Individual Exemption (Section 6) ผู้ประกอบการสามารถขอข้อยกเว้นได้ โดยให้เป็นรายบุคคล การได้รับการยกเว้นนี้อาจมีการกำหนดเงื่อนไขบางประการประกอบไปด้วย และจะให้ภายในระยะเวลาที่กำหนดด้วย

๒. Block Exemption (Section 8) นโยบายในการได้รับการยกเว้นตามกฎหมายนี้ ผู้ที่จะขอรับการยกเว้นจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่ามีเงื่อนไขครบทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑. ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านเทคโนโลยี ประสิทธิภาพ ผลประโยชน์ต่อสังคม

๒. ผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ไม่อาจเกิดขึ้นได้ถ้าไม่มีการทำความร่วมมือที่เป็นการต่อต้านการแข่งขัน

๓. ผลร้ายที่จะเกิดขึ้นต่อการแข่งขันจะต้องได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

๔. การแข่งขันจะต้องไม่ถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง ปัจจุบันมีการกำหนด Block Exemption ให้กับธุรกิจประเภท Liner Shipping^{๔๙}

๑.๒.๒ การใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ^{๕๐}

Section 10 กำหนดห้ามการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบโดยผู้ประกอบการรายเดียว หรือผู้ประกอบการหลายรายร่วมกันใน โดย MyCC กำหนดไว้ในโค้ดไลน์ว่า

^{๔๘}. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia (n34) 424–425.

^{๔๙}. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

^{๕๐}. Malaysia Competition Act, Chapter 2.

การครอบครองส่วนแบ่งตลาดตั้งแต่ ๖๐% ขึ้นไป จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่ถ้าหากว่าเป็นสินค้าใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ การมีส่วนแบ่งตลาดแค่ ๒๐-๓๐% อาจจะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดก็ได้^{๕๑} โดยพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ คือ Exclusionary Abuse และ Exploitative Abuse ซึ่งได้มีการให้ตัวอย่างพฤติกรรมที่เป็นการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบไว้ใน Sub-section 10(2) และข้อยกเว้นพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบกำหนดไว้ใน Sub-section 10(3)^{๕๒} ปัจจุบันยังไม่เคยมีคดีเกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ เพราะคดีที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดมีการพิสูจน์ที่ยากและสลับซับซ้อนกว่าคดีที่เกี่ยวกับการร่วมมือกันจำกัดการแข่งขัน^{๕๓}

แม้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่ควบคุมการควบรวมกิจการเช่นเดียวกับกฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศอื่นๆ แต่ข้อควรระวัง คือ หลังจากควบรวมกิจการแล้ว ผู้ประกอบการต้องระวังไม่ไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอื่นๆ ที่ต้องห้ามตามกฎหมายด้วย

๑.๓ บทลงโทษ

การกระทำความผิดที่ต้องห้ามตามกฎหมายตามที่กล่าวมานี้มีแต่บทลงโทษทางแพ่งเท่านั้น ไม่มีโทษทางอาญา คือ โทษปรับโดยไม่เกิน ๑๐% ของ worldwide turnover นอกจากนี้ถ้าพบการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายคณะกรรมการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจออกคำสั่งให้หยุดการกระทำหรือกำหนดขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้การกระทำที่ละเมิดกฎหมายสิ้นสุดลงได้

๕๑. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia (n34) 428.

๕๒. Malaysia Competition Act, Section 10(3) This section does not prohibit an enterprise in a dominant position from taking any step which has reasonable commercial justification or represents a reasonable commercial response to the market entry or market conduct of a competitor.

๕๓. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๑.๔ องค์การแข่งขันทางการค้า

คือ Malaysia Competition Commission (MyCC) มีหน้าที่ให้เกิดการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าของมาเลเซีย เพื่อคุ้มครองกระบวนการแข่งขันเพื่อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้บริโภคและระบบเศรษฐกิจ โดยมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ออกเป็น ๒ ส่วน คือ อำนาจช่วงก่อนและระหว่างการสอบสวน และอำนาจช่วงหลังการสอบสวน

อำนาจช่วงก่อนและระหว่างการสอบสวน

๑. MyCC ในการทำ Market Review
 ๒. สืบสวน สอบสวน โดยสามารถเริ่มการสืบสวนสอบสวนได้ ๓ วิธี คือ
 ๑. เริ่มการสืบสวนเอง เพราะมีสาเหตุอันควรสงสัยได้ว่ามีผู้ประกอบการได้มีการกระทำอันละเมิดต่อกฎหมาย
 ๒. เมื่อรัฐมนตรีสั่ง
 ๓. เมื่อได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมอันฝ่าฝืนกฎหมาย
 ๓. มีอำนาจในการเรียกเอกสารหรือข้อมูลต่างๆ
 ๔. อำนาจในการเข้าถึง records ต่างๆ และข้อมูลคอมพิวเตอร์
 ๕. การเข้าตรวจค้นสถานประกอบการเพื่อที่จะยึดเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนไม่ว่าจะมีใบอนุญาตจากศาลให้ทำการตรวจค้นหรือไม่ก็ได้
- แต่ในทางปฏิบัติการเข้าไปตรวจค้นโดยไม่มีหมายศาลพบได้ค่อนข้างยาก
๖. อำนาจในการยึดเอกสารไว้จนกว่าจะหมดความจำเป็น
 ๗. อำนาจในการให้ Direction และ Interim Measures^{๕๔}

อำนาจช่วงหลังการสอบสวน

๑. อำนาจในการสืบพยานไม่ว่าจะทำการเปิดเผยต่อสาธารณชน หรือการสืบพยานโดยลับ

^{๕๔}. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia (n34) 434-437.

๒. เมื่อพบว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายแข่งขันทางการค้า MyCC สามารถ สั่งการต่างๆ ได้ เช่น สั่งให้หยุดการฝ่าฝืนกฎหมายโดยทันที กำหนดขั้นตอนให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติ ตามกำหนดค่าปรับ และกำหนดแนวทางปฏิบัติอื่นๆ ที่เหมาะสม

๓. อำนาจในการตัดสินคดี และให้คำแนะนำต่างๆ

๔. มีอำนาจในการออกไคด์ไลน์

๕. ส่งเสริมการแข่งขัน (Competition Advocacy)

๖. Grant Exemptions ไม่ว่าจะเป็น Individual Exemptions ที่กำหนดไว้ใน Section 6 หรือ Block Exemptions ที่กำหนดไว้ใน Section 8^{๕๕} ซึ่งปัจจุบันมีการกำหนด Block Exemptions ในเรื่องของ Lining Shipping Agreements โดยมีเงื่อนไข คือ กำหนดให้เฉพาะกรณีเกี่ยวกับ Ocean Activities เท่านั้น โดยไม่รวมถึงกรณีอื่นๆ^{๕๖}

๑.๕ มาตรการลดหย่อนผ่อนโทษ

กฎหมายแข่งขันทางการค้าของประเทศมาเลเซียมีการใช้มาตรการลดหย่อนผ่อนโทษ (Leniency Program) ซึ่งจะลดโทษได้สูงสุดถึง ๑๐๐% โดยจะสามารถลดหย่อนโทษ ได้มากน้อยเพียงใดต้องพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น เป็นผู้ประกอบการรายแรกที่มาให้ข้อมูล กับ MyCC หรือไม่ ข้อมูลที่ให้กับ MyCC มีประโยชน์หรือไม่ ขณะที่เข้าร่วม Leniency Program การสืบสวนสอบสวนอยู่ในขั้นตอนใด โดยกฎหมายกำหนดเงื่อนไขในการเข้าร่วม Leniency Program ไว้ ๒ ข้อ คือ

๑. ต้องยอมรับว่าเข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการร่วมมือจำกัด การแข่งขันในแนวนาน (Cartel)

๒. ให้ข้อมูลและความช่วยเหลือกับ MyCC ในลักษณะที่ช่วยเหลือในการสืบสวน การกระทำความผิดเป็นอย่างมาก^{๕๗} ถ้าหากข้อมูลหรือความช่วยเหลือที่ให้ไม่มีประโยชน์ มากเพียงพอ MyCC อาจปฏิเสธไม่รับเข้าร่วม Leniency Program ได้^{๕๘}

๕๕. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia supra note 34, pp. 437-439.

๕๖. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๕๗. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia supra note 34, pp. 418-419.

๕๘. อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๐.

๑.๖ การอุทธรณ์คำตัดสินและศาลที่เกี่ยวข้อง

Section 44 ของกฎหมายแข่งขันทางการค้าได้จัดตั้งศาล Competition Appeal Tribunal (CAT) ให้เป็นศาลที่มีเขตอำนาจเฉพาะในการทบทวนคำตัดสินของ MyCC^{๕๙}

๑.๗ สิทธิของเอกชนในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหาย (Right of Private Action)

เอกชนสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายที่เป็นผลโดยตรงจากการฝ่าฝืนกฎหมายแข่งขันทางการค้าได้เองโดยที่กำหนดไว้ใน Section 64 โดยไม่จำเป็นต้องรอกำตัดสินของ MyCC แต่ถ้ามียุติบัญญัติว่าพบการละเมิดกฎหมายแข่งขันทางการค้าก็จะช่วยรูปคดีได้เป็นอย่างมาก^{๖๐}

๔. บทสรุป

กฎหมายแข่งขันทางการค้าในประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียโดยหลักแล้วมีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติของสากล ไม่ว่าจะเป็นส่วนกฎหมายสารบัญญัติ วิธีสบัญญัติ อำนาจหน้าที่และเครื่องมือขององค์กรผู้บังคับใช้กฎหมาย เช่น ทั้งสองประเทศมีการนำมาตรการลดหย่อนโทษ หรือ Leniency Program มาใช้เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการรายงานข้อมูลการกระทำความผิดเกี่ยวกับ Cartel กับองค์กรผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งโดยปกติแล้วข้อมูลดังกล่าวมักถูกปกปิดเป็นความลับและยากต่อการแสวงหาหลักฐานมาพิสูจน์ความผิด นอกจากนี้ทั้งสองประเทศยังกำหนดอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้านอกอาณาเขตไว้ชัดเจนในบทบัญญัติของกฎหมาย แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดบางประการที่เกิดขึ้นกับองค์กรแข่งขันทางการค้าที่ดั่งขึ้นใหม่ที่ยังไม่มีทรัพยากรทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์มากเพียงพอ รวมไปถึงงบประมาณที่ถูกจัดสรรมาไม่เพียงพอในการที่จะควบคุมพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขันในทุกๆ ประเภท จึงจำเป็นต้อง

^{๕๙}. Lim Koon Huan, Jason Teoh Choon Hui, Competition Law in Asia Pacific: A Practical Guide: Malaysia supra note 34, pp. 441.

^{๖๐}. Id. p. 442.

มีการจัดลำดับความสำคัญของการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของเหตุผลในการที่ประเทศสิงคโปร์กำหนดไม่บังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้ากับการร่วมมือกันลดหรือจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่ง (Vertical Agreements)

